

Eduskunnan lakivaliokunta (LaV)

U 27/2018 vp Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksista vakavaraisuusasetuksen muuttamisesta järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamiseksi sekä direktiiviksi luotonhallinnoijista, luotonostajista ja vakuuksien realisoimisesta (järjestämättömien vastuiden kattaminen ja jälkimarkkinat)

AECE-direktiiviehdotus on oikeansuuntainen, mutta jäänee vaikutuksiltaan rajatuksi

- Finanssiala ry (FA) kannattaa pyrkimystä helpottaa yritysten luotonsaantia luomalla yhteiseurooppalaiset vähimmäissäännöt nopeutetulle vakuuksien realisoinnille
- Direktiiviehdotuksen monet poikkeussäännökset ja toissijaisuus uuteen maksukyvyttömyysdirektiiviin nähden kaventavat kuitenkin sen käyttöalaa

1 Tuomioistuimen ulkopuolisten vakuuden realisointimenettelyjen luominen on hyödyllistä

Valtioneuvoston perusmuistion pohjana olevan direktiiviehdotuksen perusteluosassa todetaan, että vakuuden realisointimenettelyjen rajattu yhdenmukaistaminen EU:ssa voisi vähentää järjestämättömien luottojen määrää pankkien taseissa. Tämä vapauttaisi periaatteessa varoja luotonantoon esimerkiksi pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka ovat suuria yrityksiä riippuvaisempia pankkirahoituksesta.

Suomen tilanteeseen vaikutukset eivät kuitenkaan todennäköisesti olisi suuria, koska Suomen markkinoilla toimivissa pankeissa järjestämättömien luottojen osuus luottokannasta on yleisesti ottaen vähäinen. Lisäksi perintäaste on Suomessa jo entuudestaan korkea.

2 Direktiiviehdotus sisältää paljon rajoituksia

Suomen johdolla laaditun kompromissiehdotuksen sisältö jättää useissa kohdin jäsenvaltioille direktiivin kansallisessa täytäntöönpanossa enemmän liikkumavaraa kuin komission alkuperäinen ehdotus. Tämä lienee yhteisymmärryksen aikaansaamiseksi välttämätöntä. Seurauksena voi kuitenkin olla, etteivät eri jäsenmaissa käytössä olevat realisointimenettelyt yhdenmukaistu aivan toivotulla tavalla.

Direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä tehtävät muutokset kansalliseen maksukyvyttömyysoikeuteen voivat siis haluttaessa jäädä suhteellisen pieniksi. Tämä on enimmäkseen perusteltua, koska maksukyvyttömyysnormistomme toimii tällä hetkellä hyvin. Esimerkiksi ulosottoviranomaisen roolia vakuuden realisoinnissa ei ole tarpeen olennaisesti pienentää.

Myönteistä ehdotuksessa on esimerkiksi kilpailevien velkojien suojaa koskevien säännösten selkeyttäminen. Sen sijaan maksukyvyttömyysdirektiivin mukaisen sääntelyn etusija AECE-direktiiviehdotukseen nähden merkinnee, että AECE-mekanismi jäänee vaille käyttöä monissa sellaisissakin tilanteissa, joissa vakuuden realisoinnille olisi velkojan näkökulmasta jo tarvetta. Direktiiviehdotuksella tavoiteltuja hyötyjä syövät jonkin verran myös AECE-menettelylle ehdotettavat

soveltamisalarajaukset, joista ehkä merkittävin koskee yrittäjän oman asunnon suojaa. Tämä rajausta tosin sisältyy jo komission alkuperäiseen ehdotukseen ja on linjassa myös kansallisessa maksukyvyttömyysoikeudessa omaksuttujen ratkaisujen kanssa.

FINANSSIALA RY

Lea Mäntyniemi